ผลของการใช้การประเมินเพื่อการเรียนรู้ต่อการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงวิชาการของนักศึกษาครูเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

The Effects of Assessment for Learning on the Development of Academic Writing Skills of English Major Students at Chaiyaphum Rajabhat University

รุ่งนภา ศิริสุกรณ์มนตรี[1] ลัลนา คลังทรัพย์[2] สุธาสินี แสงทอง[3]
ชาลิสา ราชสีเมือง[4] ณัฐธิดา สนั่นนารี[5] วิชญาภรณ์ กรีเกษม[6]
มัณฑิตา แก้วยอด[7] ธนัญชนก หาดไธสง[8] และ เฉลิมวุฒิ อุทัยกัน[9]
สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์และการพัฒนามนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
English Program, Faculty of Education and Human Development, Chaiyaphum Rajabhat University
Corresponding Author's Email: chalerm_wut@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาแบบประเมินตามแนวประเมินเพื่อการเรียนรู้ของนักศึกษาครูเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 2 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทักษะการเขียนเชิงวิชาการของนักศึกษาครูเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 2 ก่อนและหลังใช้การประเมินเพื่อการเรียนรู้ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาครูเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 2 ที่มีต่อการใช้การประเมินเพื่อการเรียนรู้ในการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงวิชาการ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาการศึกษา วิชาเอกภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์และการพัฒนามนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ที่เรียนในรายวิชาการเขียนภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 45 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือวิจัย คือ 1) แบบประเมินเพื่อการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบวัดทักษะการเขียนเชิงวิชาการ 3) แบบประเมินทักษะการเขียนเชิงวิชาการ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดัชนีความสอดคล้อง และ t-test ผลการวิจัย พบว่า 1) แบบประเมินตามแนวการประเมินเพื่อการเรียนรู้ ที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการส่งเสริมและพัฒนาทักษะการเขียนเชิงวิชาการของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ 2) ผลสัมฤทธิ์การเขียนเชิงวิชาการหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 8.17 และ

Vol. 4 No. 1 (January - June 2026)
ISSN:2822-1036 (Online) JMBR

หลังเรียนเท่ากับ 16.06 และ 3) นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนโดยภาพรวมสูงที่สุดอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$= 4.42, S.D. = 0.16) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าความพึงพอใจสูงที่สุด คือ ความพึงพอใจด้านทัศนคติและความมั่นใจต่อการเขียนเชิงวิชาการ ($\bar{X}$= 4.43, S.D. = 0.82) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านกระบวนการประเมินเพื่อการเรียนรู้ ($\bar{X}$= 4.40, S.D. = 0.76)

คำสำคัญ: การประเมินเพื่อการเรียนรู้, ทักษะการเขียนเชิงวิชาการ, ทักษะการเขียน, นักศึกษาครูเอกภาษาอังกฤษ

Abstract

The purposes of this research were: 1) to develop an assessment form based on Assessment for Learning (AfL) for second-year English major teacher students, 2) to compare the students' academic writing achievement before and after the implementation of Assessment for Learning, and 3) to investigate the students' satisfaction toward the use of Assessment for Learning in developing academic writing skills. The target group consisted of 45 second-year English major students in the Faculty of Education and Human Development, Chaiyaphum Rajabhat University, enrolled in English Academic Writing Course during the second semester of the 2025 academic year. They were selected through purposive sampling. The research instruments included: 1) an assessment form for learning, 2) an academic writing skills test, 3) an academic writing skills assessment form, and 4) a student satisfaction questionnaire. The statistics used for data analysis were mean, standard deviation, index of item-objective congruence (IOC), and dependent t-test. The findings revealed that: 1) The assessment form based on assessment for learning developed in this study was appropriate and consistent with the learning objectives. It could be effectively used as a tool to promote and improve students' academic writing skills. 2) There was a statistically significant difference in the students' academic writing achievement at the 0.01 level. The students' academic writing achievement after the intervention was significantly higher than before the intervention. The mean pre-test score was 8.17, whereas the mean post-test score was 16.06, resulting in a mean difference of 7.89, and 3) The students' overall satisfaction with the teaching and learning management was at the highest level ($\bar{X}$= 4.42, S.D. = 0.16). When considering each aspect, the highest mean score was found in students' attitudes and confidence toward academic

Vol. 4 No. 1 (January - June 2026)
ISSN:2822-1036 (Online) JMBR

writing ($\bar{X}$= 4.43, S.D. = 0.82), while the lowest mean score was in the assessment for learning process ($\bar{X}$= 4.40, S.D. = 0.76).

Keywords: Assessment for Learning, Academic Writing Skills, Writing Skills, English Major Students

บทนำ

การเปลี่ยนแปลงของการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ส่งผลให้สถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะด้านการคิดวิเคราะห์ การสื่อสาร และการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและวิชาชีพ โดยเฉพาะ ในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษา วิชาเอกภาษาอังกฤษ ซึ่งทักษะการเขียนเชิงวิชาการ ถือเป็นสมรรถนะสำคัญของนักศึกษาครู เนื่องจากเป็นเครื่องมือในการสื่อสารองค์ความรู้ การนำเสนอแนวคิด และการพัฒนางานวิจัยทางการศึกษา การเขียนเชิงวิชาการไม่ได้สะท้อนเพียงความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษอย่างถูกต้องเท่านั้น แต่ยังแสดงถึงทักษะการคิดวิเคราะห์ การสังเคราะห์ข้อมูล และการเรียบเรียงเนื้อหาอย่างเป็นระบบตามมาตรฐานวิชาชีพครู อย่างไรก็ตาม นักศึกษาในระดับอุดมศึกษา โดยเฉพาะในมหาวิทยาลัยกลุ่มราชภัฏ ยังคงประสบปัญหาด้านการเขียนภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ ทั้งด้านไวยากรณ์การเชื่อมโยงเนื้อหา และการเรียบเรียงความคิดอย่างมีเหตุผล ส่งผลให้ขาดความมั่นใจในการเขียนและไม่สามารถพัฒนางานเขียนได้อย่างเต็มศักยภาพ (Wette, 2021)

แนวคิดการประเมินเพื่อการเรียนรู้ (Assessment for Learning) เป็นแนวทางสำคัญที่ช่วยพัฒนาผู้เรียนผ่านกระบวนการประเมินระหว่างการเรียนการสอน โดยมุ่งเน้นการใช้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อปรับปรุงการเรียนรู้ อย่างต่อเนื่อง องค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ การให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงสร้างสรรค์ การประเมินตนเอง และการประเมินโดยเพื่อน ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนตระหนักถึงจุดแข็งและจุดที่ควรพัฒนาของตนเอง Black and Wiliam (2018) ระบุว่าการประเมินลักษณะนี้ช่วยส่งเสริมการมีส่วนร่วมและพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยเฉพาะ ในบริบทของการเขียนเชิงวิชาการที่ต้องอาศัยกระบวนการคิด ทบทวน และปรับปรุงงานเขียนอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ การประเมินเพื่อการเรียนรู้ยังช่วยลดความวิตกกังวลในการเขียนและส่งเสริมทักษะการกำกับการเรียนรู้ซึ่งเป็นสมรรถนะสำคัญของครูในศตวรรษที่ 21 (Hattie & Timperley, 2017)

เมื่อพิจารณาบริบทของนักศึกษาครูสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ยังขาดความมั่นใจในการประเมินและปรับปรุงงานเขียนของตนเอง อีกทั้งยังมีข้อจำกัด ด้านพื้นฐานการเขียนภาษาอังกฤษเชิงวิชาการจากการศึกษาเดิม ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาผลของการประเมิน เพื่อการเรียนรู้ที่มีต่อทักษะการเขียนเชิงวิชาการของนักศึกษาครูสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 2 เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนด้านการเขียน

Vol. 4 No. 1 (January - June 2026)
ISSN:2822-1036 (Online) JMBR

ภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ และยกระดับคุณภาพการผลิตครูภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกับบริบทการศึกษาในปัจจุบัน

2. วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

1. เพื่อพัฒนาแบบประเมินตามแนวประเมินเพื่อการเรียนรู้ ของนักศึกษาครูเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 2
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทักษะการเขียนเชิงวิชาการของนักศึกษาครูเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 2 ก่อนและหลังใช้การประเมินเพื่อการเรียนรู้
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาครูเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 2 ที่มีต่อการใช้การประเมินเพื่อการเรียนรู้ในการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงวิชาการ

3. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้รูปแบบการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-experimental design) แบบกลุ่มเดียววัดก่อนและหลังการทดลอง (One-Group Pretest–Posttest Design) โดยมีรูปแบบดังนี้

O_1	X	O_2

O_1 X O_2

O_1 = การทดสอบก่อนเรียน (pre-test)

X = การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การประเมินเพื่อการเรียนรู้

O_2 = การทดสอบหลังเรียน (post-test)

กลุ่มเป้าหมายของการศึกษา ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาการศึกษา วิชาเอกภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์และการพัฒนามนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ที่เรียนในรายวิชาการเขียนภาษาอังกฤษ เชิงวิชาการ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 45 คน โดยได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบประเมินเพื่อการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดทักษะการเขียนเชิงวิชาการ แบบประเมินทักษะการเขียนเชิงวิชาการ (Rubric) และแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียน

Vol. 4 No. 1 (January - June 2026)
ISSN:2822-1036 (Online) JMBR

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. แบบประเมินเพื่อการเรียนรู้

1.1) ศึกษาเอกสาร แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินเพื่อการเรียนรู้

1.2) กำหนดองค์ประกอบของแบบประเมิน 3 ด้าน ได้แก่ การประเมินตนเอง การประเมินโดยเพื่อน และการประเมินโดยผู้สอน รวม 30 ข้อ

1.3) สร้างข้อคำถามและกำหนดเกณฑ์การประเมิน 3 ระดับ คือ สูง กลาง และต่ำ

1.4) ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ด้วยค่า IOC

1.5) ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

1.6) ทดลองใช้กับกลุ่มที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง

2. แบบทดสอบทักษะการเขียนเชิงวิชาการ

2.1) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับทักษะการเขียนเชิงวิชาการ

2.2) กำหนดขอบเขตเนื้อหาและวัตถุประสงค์ของแบบทดสอบ

2.3) สร้างแบบทดสอบอัตนัยด้านโครงสร้าง การใช้ภาษา ไวยากรณ์ การเชื่อมโยงความคิด และการอ้างอิง

2.4) ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ด้วยค่า IOC

2.5) ปรับปรุงแก้ไขและทดลองใช้

2.6) วิเคราะห์ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

3. เกณฑ์การประเมินทักษะการเขียนเชิงวิชาการ (Rubric)

3.1) ศึกษาแนวคิดและงานวิจัยเกี่ยวกับการประเมินการเขียนเชิงวิชาการ

3.2) กำหนดองค์ประกอบการประเมิน ได้แก่ ด้านการจัดโครงสร้างงานเขียน ด้านการใช้ภาษาและคำศัพท์เชิงวิชาการ ด้านความถูกต้องทางไวยากรณ์ และด้านการอ้างอิงแหล่งข้อมูล

3.3) สร้างเกณฑ์ประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

3.4) ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน

3.5) ปรับปรุงแก้ไขและนำไปใช้เก็บข้อมูล

Vol. 4 No. 1 (January - June 2026)
ISSN:2822-1036 (Online) JMBR

4. แบบสอบถามความพึงพอใจ

4.1) ศึกษาแนวทางการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

4.2) สร้างแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่าแบบลิเคิร์ต 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ

4.3) ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน

4.4) ปรับปรุงแก้ไขและนำไปใช้เก็บข้อมูล

4.5) วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยวิธี KR-20 และ Cronbach's Alpha Coefficient

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังต่อไปนี้

2.1. การทดสอบก่อนเรียน (Pre-test)

2.1.1) ชี้แจงวัตถุประสงค์และขั้นตอนการวิจัยแก่ผู้เรียน

2.1.2) ทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบวัดทักษะการเขียนเชิงวิชาการ จำนวน 16 ข้อ20 คะแนน ใช้เวลา 2 ชั่วโมง

2.1.3) ตรวจและให้คะแนนตามเกณฑ์ Rubrics เดียวกัน

2.1.4) บันทึกคะแนนเพื่อใช้เปรียบเทียบกับผลหลังเรียน

2.2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการประเมินระหว่างเรียน

2.2.1) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการสอน ระยะเวลา 5 สัปดาห์ รวม 10 ชั่วโมง

2.2.2) กำหนดเป้าหมายการเรียนรู้และเกณฑ์ความสำเร็จให้ผู้เรียนทราบ

2.2.3) ประเมินพัฒนาการผู้เรียนจากการสังเกต การตรวจงาน และการอภิปราย

2.2.4) ให้ผู้เรียนประเมินตนเองตามแบบประเมินที่กำหนด

2.2.5) จัดกิจกรรมประเมินโดยเพื่อนเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

2.2.6) ให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน

2.2.7) บันทึกผลการประเมินและหลักฐานการเรียนรู้ในแต่ละครั้ง

2.3. การทดสอบหลังเรียน (Post-test)

2.3.1) ดำเนินการทดสอบหลังเรียนเมื่อสิ้นสุดกิจกรรม

2.3.2) ใช้แบบทดสอบชุดเดียวกับก่อนเรียน

2.3.3) กำหนดเวลาเท่ากับการทดสอบก่อนเรียน

2.3.4) ตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์เดียวกัน

2.3.5) บันทึกคะแนนเพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบผลก่อนและหลังเรียน

2.4 การเก็บข้อมูลความพึงพอใจ

Vol. 4 No. 1 (January - June 2026)
ISSN:2822-1036 (Online) JMBR

2.4.1) ชี้แจงวัตถุประสงค์ของแบบสอบถามความพึงพอใจ

2.4.2) แจกแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ

2.4.3) กำหนดเวลาในการตอบ 20 นาที

2.4.4) รวบรวมและตรวจสอบความครบถ้วนของข้อมูล

2.4.5) บันทึกข้อมูลเพื่อวิเคราะห์ทางสถิติและแปลผลความพึงพอใจ

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1) พัฒนาแบบประเมินตามแนวประเมินเพื่อการเรียนรู้ ของนักศึกษาครูเอกภาษาอังกฤษ ชั้นปี ที่ 2

3.2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทักษะการเขียนเชิงวิชาการของนักศึกษาครูเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 2 ก่อนและหลังใช้การประเมินเพื่อการเรียนรู้ด้วยสถิติโดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และศึกษาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ค่าร้อยละ

3.3) วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาครูเอกภาษาอังกฤษ โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

4. ผลการวิจัย (Research Results)

4.1 ผลการพัฒนาแบบประเมินตามแนวการประเมินเพื่อการเรียนรู้ของนักศึกษาครูเอกภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 2

ตารางที่ 4.1 ค่าดัชนีประสิทธิผลของการใช้การประเมินเพื่อการเรียนรู้ต่อการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงวิชาการของนักศึกษาครูเอกภาษาอังกฤษ

จำนวนนักศึกษา	คะแนนเต็ม	ผลรวมคะแนนทดสอบก่อนเรียน	ผลรวมคะแนนทดสอบหลังเรียน	ค่าดัชนีประสิทธิผล
45	20	338.50	712.25	0.67

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ค่าดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index: E.I.) ของการใช้การประเมินเพื่อการเรียนรู้ต่อการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงวิชาการของนักศึกษาครูเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ มีค่าเท่ากับ 0.67 แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีความก้าวหน้าในการเรียนรู้เพิ่มขึ้น 0.67 หรือคิดเป็น ร้อยละ 66.56 ของความก้าวหน้าสูงสุดที่สามารถพัฒนาได้ สะท้อนให้เห็นว่าการใช้การประเมินเพื่อการเรียนรู้มีประสิทธิผลในการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงวิชาการของ

นักศึกษาอยู่ในระดับที่ดี และช่วยส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้นหลังการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 4.2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน

การทดสอบ	จำนวนนักศึกษา	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	S.D.	t-value	p-value
ก่อนเรียน	45	20	7.52	3.61	15.00	< .001**
หลังเรียน	45	20	15.83	4.01		

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (** P< .01)

จากตารางที่ 4.2 พบว่า นักศึกษาครูเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ จำนวน 45 คน มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนเท่ากับ 7.52 คะแนน และคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเท่ากับ 15.83 คะแนน จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน แสดงให้เห็นว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน นอกจากนี้ ผลการเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยสถิติ Paired Samples t-test พบว่า คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 (t = 15.00, df = 44, p < .001) โดยมีค่าความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 7.89 คะแนน แสดงให้เห็นว่า การใช้การประเมินเพื่อการเรียนรู้สามารถพัฒนาทักษะการเขียนเชิงวิชาการของนักศึกษาครูเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4.3 ผลความพึงพอใจหลังการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษาครูเอกวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 2

ผลการสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อต่อผลของการใช้การประเมินเพื่อการเรียนรู้ต่อการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงวิชาการของนักศึกษาครูเอกวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 2 มีรายละเอียดตามตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ผลจากแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน

Vol. 4 No. 1 (January - June 2026)
ISSN:2822-1036 (Online) JMBR

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ		แปลผล
		$\bar{x}$	S.D.	
ด้านที่ 1 กระบวนการประเมินเพื่อการเรียนรู้				
1	การได้รับข้อมูลป้อนกลับจากอาจารย์อย่างต่อเนื่องช่วยให้เห็นจุดที่ต้องปรับปรุงในงานเขียนได้ชัดเจน	4.62	0.61	มากที่สุด
2	การตรวจแก้โดยเพื่อน ช่วยให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทักษะการเขียน	4.24	0.80	มาก
3	การใช้เกณฑ์การประเมินที่ชัดเจนช่วยให้เข้าใจมาตรฐานและองค์ประกอบของงานเขียนเชิงวิชาการ	4.47	0.76	มาก
4	การตรวจแก้โดยเพื่อน ช่วยให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และเห็นมุมมองใหม่ในการเขียน	4.18	0.81	มาก
5	กิจกรรมการประเมินตนเอง ช่วยให้ตรวจสอบความถูกต้องของงานได้ด้วยตนเองก่อนส่งจริง	4.51	0.82	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยภาพรวมด้านที่ 1		**4.40**	**0.76**	**มาก**
ด้านที่ 2 ด้านทัศนคติและความมั่นใจต่อการเขียนเชิงวิชาการ				
6	กระบวนการเพื่อการเรียนรู้ ช่วยให้ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการเขียนเชิงวิชาการไม่ใช่เรื่องยากที่เกินความสามารถ	4.29	0.94	มาก
7	มีทัศนคติที่เป็นบวกต่อการรับฟังคำวิพากษ์วิจารณ์จากอาจารย์และเพื่อนร่วมชั้น	4.36	0.88	มาก

Vol. 4 No. 1 (January - June 2026)
ISSN:2822-1036 (Online) JMBR

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ		แปลผล
		$\bar{x}$	S.D.	
8	เชื่อมั่นว่าทักษะการเขียนเชิงวิชาการที่ได้รับ จะเป็นประโยชน์ต่อการประกอบวิชาชีพครูในอนาคต	4.69	0.56	มากที่สุด
9	มีความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมเพื่อนำมาปรับปรุงงานเขียนตามคำแนะนำ	4.40	0.89	มาก
10	มีทัศนคติที่ดีต่อการรับฟังข้อมูลป้อนกลับ (Feedback) เพื่อนำมาพัฒนาศักยภาพของตนเอง	4.40	0.81	มาก
ค่าเฉลี่ยภาพรวมด้านที่ 2		**4.43**	**0.82**	**มาก**
ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม		**4.42**	**0.16**	**มาก**

จากตารางที่ 4.3 พบว่า นักศึกษาครูเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ มีความพึงพอใจ ต่อผลของการใช้การประเมินเพื่อการเรียนรู้ต่อการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงวิชาการของนักศึกษาครูเอกวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 2 โดยภาพรวมนักศึกษามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดอยู่ในระดับมาก คือ ความพึงพอใจในด้านทัศนคติและความมั่นใจต่อการเขียน เชิงวิชาการ ($\bar{x}$ = 4.43 S.D. = 0.82) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านกระบวนการประเมินเพื่อการเรียนรู้ ($\bar{x}$= 4.40, S.D. = 0.76) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาการแจกแจงข้อมูลรายย่อยทั้ง 10 ข้อ สิ่งที่นักศึกษาครูเอกวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 2 มีความพึงพอใจมากที่สุด 3 อันดับ 1) เชื่อมั่นว่าทักษะการเขียนเชิงวิชาการที่ได้รับ จะเป็นประโยชน์ต่อการประกอบวิชาชีพครูในอนาคต ($\bar{x}$= 4.69) 2) การได้รับข้อมูลป้อนกลับจากอาจารย์อย่างต่อเนื่องช่วยให้เห็นจุดที่ต้องปรับปรุงในงานเขียนได้ชัดเจน ($\bar{x}$= 4.62) และ 3) กิจกรรมการประเมินตนเอง ช่วยให้ตรวจสอบความถูกต้องของงานได้ด้วยตนเองก่อนส่งจริง ($\bar{x}$ = 4.51) เมื่อพิจารณาการแจกแจงข้อมูลรายย่อยทั้ง 10 ข้อ สิ่งที่นักศึกษาครูเอกวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 2 มี

Vol. 4 No. 1 (January - June 2026)
ISSN:2822-1036 (Online) JMBR

ความพึงพอใจน้อยที่สุด คือ การตรวจแก้โดยเพื่อน ช่วยให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และเห็นมุมมองใหม่ในการเขียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$= 4.18)

5. อภิปรายผล (Discussion)

จากการศึกษาวิจัย เรื่อง ผลของการใช้การประเมินเพื่อการเรียนรู้ต่อการพัฒนาทักษะการเขียน เชิงวิชาการของนักศึกษาครูเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ผู้ศึกษาได้อภิปรายผลการศึกษาดังต่อไปนี้

1) แบบประเมินตามแนวการประเมินเพื่อการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ โดยสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินและส่งเสริมการพัฒนาทักษะการเขียน เชิงวิชาการของนักศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ แบบประเมินดังกล่าวมีลักษณะที่เอื้อต่อการให้ข้อมูลป้อนกลับอย่างต่อเนื่อง ช่วยให้ผู้เรียนสามารถรับรู้จุดเด่นและจุดที่ควรปรับปรุงของตนเอง รวมทั้งสนับสนุนการมีส่วนร่วมของผู้เรียนในการประเมินตนเองและการประเมินเพื่อน ซึ่งสอดคล้องกับปาริชาติ (2564) ศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการประเมินเพื่อการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับแนวโน้มระดับสากลเช่นกัน ตัวอย่างเช่น งานวิจัยหนึ่งที่ใช้การประเมินเพื่อการเรียนรู้ (AfL) ในการสอนภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษา โดยเน้นการกำหนดเป้าหมายร่วมกัน การใช้ rubric และการให้ feedback อย่างต่อเนื่อง พบว่านักศึกษามีความเข้าใจเป้าหมายการเขียนชัดเจนขึ้น สามารถปรับปรุงงานเขียนตามเกณฑ์ได้ถูกต้อง และมีพัฒนาการด้านความถูกต้องทางภาษาต่อเนื่อง

2) ผลสัมฤทธิ์ทักษะการเขียนเชิงวิชาการของนักศึกษาครูเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 2 ก่อนและหลังใช้การประเมินเพื่อการเรียนรู้ ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบอัตนัย จำนวน 16 ข้อ ที่ได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญครบทั้ง 3 ท่านแล้วนั้น ไปทำการทดสอบกับนักศึกษาครูเอกภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 2 ซึ่งได้ผลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับคะแนนแบบทดสอบก่อนเรียนตามค่าเฉลี่ยจากการทดสอบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีพัฒนาด้านการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งอาจเกิดจากการนำรูปแบบการประเมินตามแนวประเมินเพื่อการเรียนรู้มาใช้ในกระบวนการจัดการเรียนการสอน ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนรู้ของตนเองช่วยให้ผู้เรียนได้ทราบถึงพัฒนาการจุดแข็งจุดอ่อน ข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ ซึ่งสอดคล้องกับ Author (2025) ได้ศึกษาผลของกลยุทธ์การประเมินแบบก้าวหน้าในการพัฒนาความแม่นยำทางภาษาของนักศึกษา EFL ระดับมหาวิทยาลัยโดยใช้แบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียนเปรียบเทียบ พบว่าผู้เรียนที่ได้รับ feedback ต่อเนื่อง การเขียนสะท้อนคิด และการตรวจงานด้วยตนเอง มีความถูกต้องทางภาษาเพิ่มขึ้น ทั้งด้านไวยากรณ์ เครื่องหมายวรรคตอน และการสะกดคำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$) แสดงว่าการประเมิน เพื่อการเรียนรู้เป็นกลไกสำคัญที่ช่วยพัฒนาความแม่นยำทางการเขียน

Vol. 4 No. 1 (January - June 2026)
ISSN:2822-1036 (Online) JMBR

3) นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนโดยภาพรวมสูงที่สุดอยู่ในระดับมาก นั่นอาจเป็นเพราะรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการให้ข้อมูลป้อนกลับอย่างต่อเนื่องร่วมกับการฝึกปฏิบัติเขียน เป็นขั้นตอน ทำให้นักศึกษาเห็นความก้าวหน้าของตนเองได้อย่างเป็นรูปธรรมและรู้สึกมั่นใจในการเขียนมากขึ้น สอดคล้องกับการศึกษาของ Jiang (2025) ที่พบว่าการจัดการเรียนการสอนซึ่งบูรณาการการสอนแบบรายบุคคล ข้อมูลป้อนกลับจากหลายแหล่ง และการสอนเขียนแบบสามระยะอย่างเป็นโครงสร้าง ส่งผลให้ผู้เรียน มีความเชื่อมั่นในการเขียนและคุณภาพงานเขียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งชี้ให้เห็นว่าการออกแบบการสอนที่มีการสนับสนุนอย่างเป็นระบบส่งผลโดยตรงต่อความพึงพอใจของผู้เรียน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความพึงพอใจสูงที่สุด คือ ความพึงพอใจด้านทัศนคติและความมั่นใจต่อการเขียนเชิงวิชาการ ชี้ให้เห็นว่าการได้รับการสนับสนุนด้านจิตวิทยาการเรียนรู้ควบคู่กับการฝึกทักษะอย่างเป็นระบบช่วยเสริมสร้างความเชื่อมั่นในตนเองด้านการเขียนของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับผลการศึกษาที่พบความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญระหว่างความเชื่อมั่นในตนเองด้านการเขียนกับสมรรถนะการเขียน โดยพฤติกรรมการเรียนรู้แบบกำกับตนเองทำหน้าที่เป็นตัวแปรส่งผ่านที่สำคัญระหว่างความเชื่อทางจิตวิทยาและผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียน (Jiang, 2025)

อย่างไรก็ตามด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านกระบวนการประเมินเพื่อการเรียนรู้ นั่นอาจเป็นเพราะนักศึกษายังขาดความคุ้นเคยและความเข้าใจที่ชัดเจนเกี่ยวกับเกณฑ์การประเมินตนเองและการประเมินเพื่อน ในงานเขียน ทำให้รู้สึกไม่มั่นใจในการนำกระบวนการประเมินไปใช้พัฒนางานเขียนของตนเองอย่างเต็มที่ สอดคล้องกับการศึกษาของ Al-Nafjan et al. (2025) ที่สำรวจการประเมินตนเองของนักศึกษาด้วยรูบริก ในรายวิชาการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งชี้ให้เห็นความจำเป็นที่ผู้สอนต้องอธิบายและสร้างความกระจ่างในเกณฑ์การประเมินให้แก่ผู้เรียน รวมถึงการนำกระบวนการประเมินตนเองเข้ามาใช้ตั้งแต่ระยะแรกเพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการประเมินอย่างมีวิจารณญาณได้ดีขึ้น เช่นเดียวกับการศึกษาของ Zhang et al. (2022) ที่พบว่าการประเมินตนเองยังเป็นองค์ประกอบที่ขาดหายไปจากความรู้และความมั่นใจของครูผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษาเป็นจำนวนมาก ทำให้การนำไปปฏิบัติจริงในชั้นเรียนยังมีข้อจำกัด

เมื่อพิจารณาการแจกแจงข้อมูลรายย่อยทั้ง 10 ข้อ สิ่งที่นักศึกษาครูเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 2 ให้คะแนนมากที่สุด 3 อันดับ ดังนี้ 1) เชื่อมั่นว่าทักษะการเขียนเชิงวิชาการที่ได้รับจะเป็นประโยชน์ต่อการประกอบวิชาชีพครูในอนาคต 2) การได้รับข้อมูลป้อนกลับจากอาจารย์อย่างต่อเนื่องช่วยให้เห็นจุดที่ต้องปรับปรุงในงานเขียนได้ชัดเจน และ 3) กิจกรรมการประเมินตนเอง ช่วยให้ตรวจสอบความถูกต้องของงานได้ด้วยตนเองก่อนส่งจริง อาจเป็นเพราะนักศึกษาครูมองเห็นความเชื่อมโยงระหว่างทักษะที่ฝึกฝนกับวิชาชีพในอนาคตของตนเองอย่างชัดเจน ประกอบกับการได้รับข้อมูลป้อนกลับที่ต่อเนื่องจากผู้สอนช่วยชี้จุดบกพร่องได้ตรงประเด็น และกิจกรรมการประเมินตนเองยังช่วย

Vol. 4 No. 1 (January - June 2026)
ISSN:2822-1036 (Online) JMBR

ฝึกให้ผู้เรียนรู้จักตรวจสอบและกำกับการเรียนรู้ของตนเองก่อนส่งงานจริง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพัชรี (2564) ใช้กิจกรรม Think–Pair–Share ร่วมกับการสอนการเขียนเชิงวิชาการ พบว่า ผู้เรียนสามารถคิดวิเคราะห์หัวข้อได้ลึกซึ้งมากขึ้นเมื่อได้ร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนก่อนลงมือเขียน ผลการทดลองพบว่าคุณภาพของบทความในด้านเหตุผลประกอบและความเชื่อมโยงของย่อหน้าดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ นักเรียนมีเจตคติเชิงบวกต่อการเขียนมากกว่าก่อนการทดลอง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาของ Cui et al. (2021) ที่พบว่าการให้ข้อมูลป้อนกลับจากผู้สอนอย่างต่อเนื่องและการฝึกให้ข้อมูลป้อนกลับจากเพื่อนส่งผลทางบวกต่อพัฒนาการด้านสมรรถนะการเขียนและความเชื่อมั่นในตนเองด้านการเขียนของผู้เรียนในระดับที่ใกล้เคียงกัน และงานวิจัยของ Yang et al. (2022) ที่พบว่าข้อมูลป้อนกลับจากผู้สอนที่เน้นกระบวนการและการกำกับตนเองส่งผลทางบวกต่อสมรรถนะการเขียนและการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้แบบกำกับตนเองของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ

6. ข้อเสนอแนะ (Suggestions)

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1) ควรศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่หลากหลายขึ้น เช่น สถาบันหรือบริบทการเรียนรู้ที่แตกต่างกันเพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือของผลวิจัย

2) ควรศึกษาการใช้การประเมินเพื่อการเรียนรู้ร่วมกับเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอน

3) ควรศึกษาผลระยะยาวของการใช้การประเมินเพื่อการเรียนรู้ต่อการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงวิชาการ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้

1) สถาบันการศึกษาสามารถนำแนวทางการประเมินเพื่อการเรียนรู้ไปพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน

2) ผู้สอนสามารถประยุกต์ใช้กิจกรรมการเรียนรู้และการให้ข้อมูลป้อนกลับจากงานวิจัยในชั้นเรียน

3) นักศึกษาครูสามารถนำแนวทางดังกล่าวไปใช้ในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพและการสอนในอนาคต

เอกสารอ้างอิง

Vol. 4 No. 1 (January - June 2026)
ISSN:2822-1036 (Online) JMBR

ปาริชาติ ประเสริฐสังข์. (2564). *การประเมินเพื่อการเรียนรู้: แนวคิดและการประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา*.

พัชรี ดวงศรี. (2564). การพัฒนาทักษะการเขียนเชิงวิชาการภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรม Think-Pair-Share สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี.

Al-Nafjan, E., Alhawsawi, S., & Nasser Abu Dujayn, A. (2025). Exploring self-assessment in EFL academic writing: A study of undergraduate Saudi students utilizing a rubric. *Language Testing in Asia*, *15*, Article 62. https://doi.org/10.1186/s40468-025-00397-2

Author. (2025). The effects of progressive assessment strategies on improving English language accuracy of university EFL students.

Black, P., & Wiliam, D. (2018). Classroom assessment and pedagogy. *Assessment in Education: Principles, Policy & Practice*, *25*(6), 551–575. https://doi.org/10.1080/0969594X.2018.1441927

Cui, Y., Schunn, C. D., Gai, X., Jiang, Y., & Wang, Z. (2021). Effects of trained peer vs. teacher feedback on EFL students' writing performance, self-efficacy, and internalization of motivation. *Frontiers in Psychology*, *12*, Article 788474. https://doi.org/10.3389/fpsyg.2021.788474

Hattie, J., & Timperley, H. (2017). The power of feedback. *Review of Educational Research*, *77*(1), 81–112. https://doi.org/10.3102/003465430298487

Jiang, H. (2025). Enhancing college English writing through self-efficacy-based instruction. *Frontiers in Psychology*, *16*, Article 1668324. https://doi.org/10.3389/fpsyg.2025.1668324

Wette, R. (2021). *Teaching academic writing: An introduction for teachers of second language writers*. Routledge.

Yang, L. F., Liu, Y., & Xu, Z. (2022). Examining the effects of self-regulated learning-based teacher feedback on English-as-a-foreign-language learners' self-

Vol. 4 No. 1 (January - June 2026)
ISSN:2822-1036 (Online)

regulated writing strategies and writing performance. *Frontiers in Psychology*, *13*, Article 1027266. https://doi.org/10.3389/fpsyg.2022.1027266

Zhang, X. S., Zhang, L. J., Parr, J. M., & Biebricher, C. (2022). Exploring teachers' attitudes and self-efficacy beliefs for implementing student self-assessment of English as a foreign language writing. *Frontiers in Psychology*, *13*, Article 956160. https://doi.org/10.3389/fpsyg.2022.956160